

УДК 811.131.1'367.633 (045)

Стаття надійшла до редакції [Article received] – 22.02.2025 р.

Фінансування [Financing] – самофінансування [self-financing]

Перевірено на плагіат [Checked for plagiarism] – 27.02.2025 р.

Оригінальність тексту [The originality of the text] – 95 %

<http://doi.org/10.17721/2663-6530.2025.47.09>

ВНУТРІШНЬОТЕКСТОВІ СМИСЛОВІ ВІДНОШЕННЯ ПРИЙМЕННИКІВ В ІТАЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Віталіна Валентинівна Куранда (сmt. Чабани, Київська обл., Україна)

vitalina.kuranda.@knlu.edu.ua

кандидат філологічних наук, доцент кафедри
італійської і французької філології та перекладу
Київський національний лінгвістичний університет
(Міністерство освіти і науки України)
03680, м. Київ, вулиця Велика Васильківська, 73.

В статті йдеться про дослідження внутрішньотекстових смислових відношень прийменників італійської мови.

Прийменники є однією з найскладніших тем для розуміння та дослідження. В італійській мові існує багато матеріалу, де розкривається значення та вживання прийменників. Але існує не багато класифікацій, які б повною мірою, у структурованій формі розкрили саме відношення прийменників в реченні, сталому виразу та у певних конструкціях.

Також у статті зібрані визначення поняття прийменника як вітчизняних, так й італійських дослідників. Тому, під прийменниками варто розуміти незмінну частину мови, яка може супроводжувати іменник, займенник, прислівник чи дієслово в інфінітиві, яка має багато різних значень.

Взявши за основу класифікацію А. Загнітко, в статті наведено класифікацію внутрішньотекстових смислових відношень, що виражаються італійськими первинними прийменниками. Базуючись на цій класифікації було виокремлено наступні відношення: просторові, темпоральні, посесивні, лімітативні, модальні, деліберативні, мотиваційні та дистрибутивні. Дана класифікація сприяє кращому розумінню відношень прийменників та їх значення у реченнях, сталих виразах та різних конструкціях.

Ключові слова: внутрішньотекстові відношення, смислові відношення, просторові, темпоральні, посесивні, лімітативні, модальні, деліберативні, мотиваційні, дистрибутивні відношення.

(Актуальні питання прагмалінгвістики [Aktual'ni pytannja pragmalingvistyky])

Внутрішньотекстові смислові відношення прийменників в італійській мові (Українською) [Vnutrishnotekstovi smyslovi vidnoshennia pryemennykiv v italiiskii movi]

© Куранда В. В. [Kuranda V. V.], vitalina.kuranda.@knlu.edu.ua

INTRA-TEXTUAL MEANINGFUL RELATIONS OF PREPOSITIONS IN ITALIAN

Vitalina V. Kuranda (Chabany, Kyiv oblast, Ukraine)

vitalina.kuranda.@knu.edu.ua

PhD (Philology), Associate Professor of the Department of Italian and French Philology and Translation
Kyiv National Linguistic University
(Ministry of Education and Science of Ukraine)
73, Velyka Vasylkivska Street, Kyiv, 03680, Ukraine

The article deals with the study of intratextual semantic relations of prepositions in the Italian language.

Prepositions are one of the most difficult topics to understand and study. In the Italian language, there is a lot of material that reveals the meaning and use of prepositions. But there are not many classifications that would fully, in a structured form, reveal the relationship of prepositions in a sentence, a fixed expression and in certain constructions.

The article collects definitions of the concept of a preposition from both domestic and Italian researchers. Therefore, prepositions should be understood as an invariable part of speech that can accompany a noun, pronoun, adverb or verb in the infinitive, which has many different meanings.

Taking the classification of A. Zagnitko as a basis, the article provides a classification of intratextual semantic relations expressed by Italian primary prepositions. Based on this classification, the following relations were distinguished: locational, temporal, possessive, limiting, modal, deliberative, motivational and distributive. This classification contributes to a better understanding of prepositional relations and their meaning in sentences, fixed expressions and various constructions.

Keywords: intratextual relations, semantic relations, locational, temporal, possessive, limiting, modal, deliberative, motivational, distributive relations.

Постановка проблеми. Однією з найскладніших для розуміння частин мови є прийменник. Проблема вживання прийменника, його характеристика та значення привертає увагу дослідників різних мов. Але й досі не існує повної класифікації вживання прийменників італійської мови. Різні дослідники по

різному проводять класифікацію значень прийменника. Тому актуальність даної теми не викликає сумніву.

Мета даної статті є визначення особливостей вживання прикметників та їх значення в реченні.

Аналіз досліджень. Зацікавленість до вивчення прийменників у різних мовах ще й досі існує у сучасній лінгвістиці. Зокрема це питання досліджували такі вітчизняні лінгвісти: Алексієнко Л. А., Вихованець І. Р., Загнітко А. П., Колодяжний А. С. Серед італійських дослідників варто назвати Т. де Мауро, В. Колетті, Л. Паван, Л. Ревеллі, С. Ноккі, Р. Тартальйоне та ін.

Актуальність роботи зумовлено недостатньою вивченістю різних значень, які мають прийменники в різних реченнях та відсутністю повної їх класифікації згідно з функції яку вони виконують саме в італійській мові.

Об'єктом дослідження слугують прийменники італійської мови.

Предметом дослідження є внутрішньотекстові смислові відношення прийменників в італійській мові.

Прийменники як частину мови проаналізовано різними вітчизняними та італійськими дослідниками. Проблема, яка виникає майже в усіх дослідницьких проєктах, полягає у значенні окремих одиниць, враховуючи їхню семантичну гнучкість, яка проявляється через помітну синтаксичну комбінованість. Це означає можливість створення численних і різноманітних синтаксичних контекстів, які важко згрупувати під одним семантичним знаменником.

Алексієнко Л. А. визначає прийменник, як службову частину мови, до якої належать слова семантичної категорії «відношення між об'єктом та іншими явищами дійсності». Граматично ця семантика регламентується синтаксичним підрядним зв'язком керування. Прийменник узагальнено вказує на різноманітні відношення між об'єктом та іншими явищами дійсності. Вживаючись з іменником, прийменник конкретизує узагальнені типи відношень [1, с. 15].

Грунтовно прийменники дослідив І. Р. Вихованець у своїх працях «Прийменникова система української мови» та «Частини мови в семантико-граматичному аспекті». Він стверджував, що в систему частин мови як слів не входять аналітичні синтаксичні морфеми, які переводять одні частини мови в інші або модифікують чи поєднують речення в межах складних синтаксичних конструкцій. До аналітичних синтаксичних морфем належать прийменники, сполучники, зв'язки і частки . [2, с. 25].

(Актуальні питання прагмалінгвістики [Aktual'ni pytannja pragmalingvistyky])

Внутрішньотекстові смислові відношення прийменників в італійській мові (Українською) [Vnutrishnotekstovi smyslovi vidnoshennia pryiemennykiv v italiiskii movi]

© Куранда В. В. [Kuranda V. V.], vitalina.kuranda@knu.edu.ua

Автори “Курсу сучасної української літературної мови” М. А. Жовтобрюх, Б. М. Кулик визначають службову роль прийменника, яка полягає в диференціації значень відмінкових форм, уточненні синтаксичних функцій членів речення. Вони вважають, що прийменники нічого не називають та не позначають ніяких понять. Згідно з їх визначенням «Прийменником називається службове слово, яке разом з формою непрямого відмінка іменників, а також деяких числівників і займенників виражає відношення між предметами або відношення дії, стану чи ознаки до предмета. Отже, службова роль прийменників полягає в диференціації значень відмінкових форм. Разом з цими формами кожний з прийменників характеризує певне коло смислових відношень: просторових, часових, умовних, причинових, обмежувальних та ін.» [3, с. 370].

Італійські дослідники С. Ноккі та Р. Тартальйоне під прийменниками розуміють незмінну частину мови, яка може супроводжувати іменник, займенник, прислівник чи дієслово в інфінітиві, яка має багато різних значень [6, с. 57].

А. П. Загнітко у своїй статті констатує той факт, що лексичне і граматичне значення прийменників збігаються, але їх не можна вважати тотожними. Згідно з думкою дослідника, «граматичним значенням прийменника виступає реалізація ним синтаксичного зв'язку між словами, а лексичним слід вважати позначення певного відношення між предметами, дією і предметом тощо, що дозволяє зарахувати прийменники до слів-релятивів» [4, с. 122].

В аналізі семантики відношень максимально враховано особливості лексичного значення прийменників та семантичні ознаки слів, що утворюють ліво- і правобічну дистрибуції прийменниково-відмінкової конструкції. У силу цього є реальною така класифікація внутрішньотекстових смислових відношень, що виражаються італійськими первинними прийменниками [5, с. 20]:

1. Просторові відношення, ядрним компонентом яких є позначення місцезрештування предмета, дії або напрямку руху. Вони найбільш досліджені в сучасному мовознавстві. Залежно від реалізовуваної семантики просторові відношення диференціюють на **локативні** й **адитивні**. **Локативні** відношення охоплюють позначення місця та не вказують на спрямування руху, тому їхньою основною семантичною ознакою є констатування рухової статичності [5, с. 21]:

(Current issues in pragmalinguistics [Aktual'ni pytannja pragmalinyistyky])

Intra-Textual Meaningful Relations of Prepositions in Italian (in Ukrainian) [Vnutrishnotekstovi smyslovi vidnoshennia pryjemennykiv v italiiskii movi]

© Kuranda V. V. [Kuranda V. V.], italina.kuranda@knu.edu.ua

а) **прийменник di**: зазвичай вказує на рух з певного місця. У конструкції **di ... in**, де значення «рух з певного місця» може бути переносним або мати дистрибутивний характер: ***Di** giorno **in** giorno miglioro il mio italiano. **Di** anno **in** anno diventi sempre più bella* [6, с. 57]:

б) **прийменник a**:

Stare/Essere	<i>a casa, al cinema, al museo</i>
	<i>a Palermo, a Torino, a Venezia</i>
	<i>a Trastevere, a Manhattan</i>
	<i>a Capri, a Cuba, a piazza Mazzini</i>
	<i>all'ombra, a due passi</i>
	<i>a tre chilometri di distanza</i>

с) **прийменник in**: позначає розташування у певному місці: *Mi piace molto vivere **in** Italia*. Вживається з дієсловами, що позначають перебування у певному місці перед:

- назвами країн та континентів: ***in** Francia, **negli** Stati Uniti*
- назвами великих островів та регіонів: ***in** Corsica, **in** Emilia Romagna*
- назвами вулиць: ***in** Viale Marconi*

Прийменник **in** вживається також з бюрократичним значенням перед назвами міст коли означає проживання: *Le presento il dott. Silvano Roi, residente **in** Oslo* [6, с. 59].

д) **прийменник su**: позначає розташування у певному місці також з переносним значенням: *L'ho letto **sul** giornale. **Sulla** costa c'è molto turismo, Vorrei sedermi **su** una poltrona comoda* [6, с. 66].

е) **прийменник tra/fra**: зазвичай позначає розташування у проміжній позиції: *Roma è **tra** Firenze e Napoli. **Fra** pochi chilometri c'è un benzinaio*. В межах локативної функції розрізняють різні аспекти значення:

- переносно-локативне значення: *scegliere **fra** diverse proposte;*
- значення стосунків: *non vanno d'accordo **fra** loro;*
- значення компанії: *sta sempre a casa **fra** le sue cose;*
- причини: ***tra** una cosa e l'altra ho dimenticato di telefonarti;*

(Актуальні питання прагмалінгвістики [Aktual'ni pytannja pragmalinyistyky])

Внутрішньотекстові смислові відношення прийменників в італійській мові (Українською) [Vnutrishnotekstovi smyslovi vidnoshennia pryiemennykiv v italiiskii movi]

© Куранда В. В. [Kuranda V. V.], vitalina.kuranda@knu.edu.ua

- часткове/обмежувальне: *pochi tra loro saprebbero darmi una risposta* [6, с. 67].

f) прийменник **per**: перебування у певному місці: *per terra c'è un tappeto. È caduto per terra.*

Адитивні відношення репрезентують орієнтовно-спрямовані відношення. Їхньою основною семантичною ознакою є динаміка руху [5, с. 22]:

a) прийменник **di**: у конструкціях *di là* та *di qui* означають перебування у певному місті: *Andiamo di là! Andiamo di qui!* [6, с. 57]

b) прийменник **a**:

Andare	<i>a scuola, al parco, a teatro</i>
	<i>a Roma, a Pisa, a Budapest</i>
	<i>a Trastevere, a Manhattan</i>
	<i>a Capri, a Cuba, a piazza Mazzini</i>
	<i>all'ombra, a due passi</i>
	<i>a tre chilometri di distanza</i> [6, с. 59]

c) прийменник **da**: позначає рух до певного місця або через певне місце: *Passo da casa a prendere la valigia. Ho guardato dal buco della serratura.* Позначає рух до людини: *Vado dai miei genitori. Stasera ceniamo tutti da Gigetto.* [6, с. 58]

d) прийменник **in**: рух в певне місце: *Vorrei andare in Australia questa estate.* Вживається з дієсловами, що позначають рух перед:

- назвами країн та континентів: *in Europa, in Italia*
- назвами великих островів та регіонів: *in Sardegna, in Toscana*
- назвами вулиць: *in Via Vazionale* [6, с. 64]

e) прийменник **su**: рух у певне місце: *Non camminare sul ciglio della strada* [6, с. 66].

f) прийменник **per**: рух у певне місце: *partiamo per Genova. Deve prendere autobus per il centro.* Рух в межах певного визначеного місця: *camminare nervosamente per la stanza. Ti ho cercato per mare e per terra.* [6, с. 68]

2. Темпоральні (часові) відношення позначають різний перебіг в часі [5, с. 22]:

(Current issues in pragmalinguistics [Aktual'ni pytannja pragmalingvistyky])

Intra-Textual Meaningful Relations of Prepositions in Italian (in Ukrainian) [Vnutrishnotekstovi smyslovi vidnoshennia pryjemnykiv v italiiskii movi]

© Kuranda V. V. [Kuranda V. V.], vitalina.kuranda@knu.edu.ua

а) **прийменник di**: виражає часове значення та особливо може бути поєднаний з назвами місяців, пор року або частин дня: *di maggio, di sera, di lunedì* [6, с. 57].

б) **прийменник a**: визначає графік, місяць, вік: *alle tre e un quarto; a gennaio; al tramonto*. Зазвичай з точністю вказує на якийсь момент: *All'ultimo minuto abbiamo vinto. Alla fine tutto è andato bene* [6, с. 58].

в) **прийменник da**: позначає часовий період якоїсь події, що є ще актуальною у момент коли йде розмова: *Mio fratello vive in Spagna da 3 anni. Ormai sono ingegnere da 12 anni*. Позначає особливий період минулого чи майбутнього життя: *da bambino; da studente; da grande* [6, с. 60].

г) **прийменник in**: виражає тривалість часу, що має певні обмеження, тобто має добре визначений початок і кінець: *In due settimane ho fatto tutto. In quel periodo stavo proprio male*. Прийменник in має часове значення:

- з назвами місяців, пір року, століттями та роками і означає «в середині чогось»: *è partito in settembre. In primavera le giornate sono più lunghe. Nel 1956 a Roma c'è stata una famosa nevicata. Un grande scrittore nato nel XIX secolo*;
- періоду протягом якого відбувався певний визначений факт: *ho finito quel lavoro in tre giorni. In quanti giorni pensi di concludere quell'affare?*
- в деяких часових сталих виразах: *in breve; in seguito; in un batter d'occhio; nel frattempo*;
- у конструкції: in aarticolata + l'infinito di un verbo: *Nel venire qui ho incontrato un amico (mentre stavo venendo)* [6, с. 64].

д) **прийменник su**: має часове значення у сталих літературних виразах: *sul far del giorno; sul calar della sera; sulla via del ritorno* [6, с. 66].

е) **прийменник tra/fra**: вказує на дистанцію між теперішнім моментом того, хто говорить і визначеним моментом у майбутньому. Також **tra/fra** має локативне значення: *Partirò tra dieci giorni. Fra poco è ora di andare. Fra non molto avrai mie notizie* [6, с. 67].

ж) **прийменник per**: позначає тривалість часу або тривалість певної дії чи факту: *Ha fatto freddo per tutto l'inverno*. Вказує на чітко визначений проміжок часу: *L'appuntamento è fissato per il 10 aprile*. Є синонімічним «entro» і означає дедлайн протягом якого має бути здійснена дія: *Sarò di ritorno per la prossima settimana* [6, с. 69].

(Актуальні питання прагмалінгвістики [Aktual'ni pytannja pragmalinyistyky])

Внутрішньотекстові смислові відношення прийменників в італійській мові (Українською) [Vnutrishnotekstovi smyslovi vidnoshennia pryiemennykiv v italiiskii movi]

© Куранда В. В. [Kuranda V. V.], vitalina.kuranda@knu.edu.ua

3. **Посесивні** відношення виражають належність одного предмета іншому [5, с. 22]:

а) **прийменник di**: вказує на власність, як у значенні володіння, так і у значенні особлива характеристика, що є властивою комусь або чомусь: *il libro di Emilia; il direttore della scuola; una persona di trent'anni* [6, с. 57].

б) **прийменник a**: вказує на володаря певного дарунку або переваги: *A me sarà utile leggere quel libro. Puoi fare un piacere ai tuoi genitori* [6, с. 58].

с) **прийменник per**: вказує на володаря певної переваги: *Hai fatto di tutto per lui. Stiamo lavorando per te* [6, с. 69].

4. **Лімітативні** відношення позначають обмеження дії або характеризують предмет з певного боку [5, с. 22]:

а) **прийменник di**: вказує на певну сферу або тему, окреслюючи її у співвідношенні до інших. Це лімітативне значення (що включає також значення надмірності, позбавлення чи недоліку) може стосуватися не лише теми, а також розширяться до часткового значення (обмежувальна частина чогось) або до порівняння: *privo di fascino; colpevole di omicidio; pieno di qualità; un libro di filosofia; più bello di me*. Також даний прийменник формує сталі конструкції: *borsa di studio; carta d'identità; colpo di stato; titolo di studio; disegno di legge; punto di vista*. Також вказує на особливу характеристику людини чи предмета: ця характеристика може стосуватися матеріалу, походження, якість, розміри, вік, типологія, назва: *un foglio di carta (materiale); un tipico dolce di Napoli (origine); un uomo di talento (qualità); un palazzo di sei piani (dimensioni); una donna di quarant'anni (età); un libro di economia (tipologia); l'isola di Ponza (denominazione)* [6, с. 57].

б) **прийменник a**: має лімітативне значення, що означає «обмежуючись на цьому», «враховуючи цей аспект»: *A mio parere dovremmo fare così. A giudicare dal risultato non hai fatto un gran lavoro* [6, с. 58].

5. **Модальні (інструментальні)** відношення позначають стан предмета або особи [5, с. 22]:

а) **прийменник di**: відповідає на питання Як? Яким способом? Використовується у сталих виразах, які іноді можуть замінювати прислівник із суфіксом -mente: *d'accordo; di corsa; di fatto; d'improvviso; di fretta; di nascosto; di moda; di persona* [6, с. 57].

б) **прийменник a**: модальне значення мають певні особливі характеристики деяких продуктів, що приготовлені певним способом: *bistecca al sangue*; *spaghetti al tartuffo*; *pasta al sugo*. У виразах, що мають значення «згідно зв стилем...» та «за певною манерою», що особливо вживаються для географічного позначення: *bistecca alla fiorentina*; *cotoletta alla milanese*; *western all'italiana*; *fagato alla veneziana*; *vestirsi alla francese*. З дієсловами, що означають «говорити» (*dire, promettere, proporre, rispondere*) та «давати» (*dare, offrire, porgere, regalare*): *Hai comprato il motorino! L'hai detto a Luisa?* У конструкції *stare a + infinito*: *Stiamo ad aspettare l'autobus* [6, с. 58].

с) **прийменник in**: численні сталі вирази: *in accordo*; *in attesa*; *in aereo*; *in pace*; *in persona*; *in treno*; *in realtà*; *in silenzio*; *in piedi*; *in tempo*; *in parte*. Також може позначати спосіб одягатися: *dormire in pigiama*; *presentarsi in giacca e cravatta*; *sposarsi in bianco*; *vestirsi in lungo* [6, с. 63].

д) **прийменник con**: виражає спосіб або засіб за допомогою якого виконується дія або щось можна отримати: *Ho messo chiodo con un martello*; *Scrivo con il computer* [6, с. 65].

е) **прийменник per**: має значення способу або засобу, може також означати ціну: *società per azioni*; *parlare per telefono*; *comprare per pochi euro* [6, с. 68].

6. Деліберативні відношення окреслюють семантику об'єкта почуттів або думки [5, с. 22]:

а) **прийменник di**: набуває деліберативного відношення у конструкціях: *quello + aggettivo + di + nome* або *tanto + di + quello + nome*: *Quello stupido di tuo fratello è sempre in ritardo!* [6, с. 57]

б) **прийменник da**: виражає наслідок, результат, що впливає з чогось (часто має жартівливий характер): *un problema da ridere*; *bello da morire*; *stanco da svenire*; *buono da impazzire* [6, с. 62].

7. Мотиваційні відношення реалізують семантику зумовленості дії (їхня типологія значною мірою дублює різновиди детермінантів зумовленості), з-поміж яких потрібно диференціювати: **каузальні** – позначають зумовленість дії причиною, певним мотивом [5, с. 22]:

а) **прийменник di**: часто може взаємозамінюватися прийменником **da**: *morire di (dalla) noia*; *bruciare di (dalla) passione*; *tremare di (dalla) paura* [6, с. 57].

b) **прийменник da**: позначає факт або походження певної дії: *Non riesco a parlare dal nervosismo* [6, с. 62].

c) **прийменник con**: *Con tutto ciò non cambio idea. Con questo io non c'entro niente. Una macchina con carrozzeria metalizzata* [6, с. 65].

d) **прийменник per**: *Per colpa tua non siamo arrivati in tempo; Mi sento male per la stanchezza; Parla così per ignoranza* [6, с. 69].

цільові на позначення зумовленості дії прагненням до певної мети [5, с. 22]:

a) **прийменник a**: цільове значення можуть виражати як конструкція з дієсловом *andare*, так і конструкції *aggettivo+a* та *nome+a*: *andare a pesca; disposto a tutto; sei pronto a partire?* [6, с. 60]

b) **прийменник in**: у деяких сталих виразах: *portare in dono; fare qualcosa in memoria di qualcuno; un momento in ricordo di un certo episodio* [6, с. 64].

c) **прийменник per**: виражає цільове значення як у реченнях з конструкцією *per + infinito*: *lavoro per vivere; non mangia per dimagrire; studia per diventare medico*, так і у виразах де прийменник *per* стоїть перед іменником: *Per paura di sbagliare preferisce tacere; Parlo per il tuo bene; Mi sono preparato per la festa* [6, с. 69].

8. Дистрибутивні (розділові, розподільні) відношення окреслюють семантику щодо кожного предмета [5, с. 21]:

a) **прийменник a**: дистрибутивні відношення проявляються у конструкції *a...a* та у виразах, де прийменник *a* має значення *кожен*: *A uno a uno titti i ricercati sono stati arrestati; Lavoriamo otto ore al giorno* [6, с. 61].

b) **прийменник per**: виражає дистрибутивне відношення і позначає відсотки: *I bambini camminano in fila per due; Il trenta per cento della popolazione* [6, с. 69].

Висновки. Отже, проаналізувавши прийменники італійської мови, їх було розподілено згідно з класифікацією А. Загнітко і виокремлено наступні відношення: просторові, темпоральні, посесивні, лімітативні, модальні, деліберативні, мотиваційні та дистрибутивні. Дана класифікація сприяє кращому розумінню відношень прийменників та їх значення у реченнях, сталих виразах та різних конструкціях. Аналіз власне самих прийменників може допомогти краще зрозуміти граматичні значення італійських прийменників, а також соціокультурні чинники життя країни, мова якої вивчається.

(Current issues in pragmlinguistics [Aktual'ni pytannja pragmlingvistyky])

Intra-Textual Meaningful Relations of Prepositions in Italian (in Ukrainian) [Vnutrishnotekstovi smyslovi vidnoshennia pryiemennykiv v italiiskii movi]

© Kuranda V. V. [Kuranda V. V.], vitalina.kuranda@knu.edu.ua

Перспективи подальших наукових розвідок. Оскільки в статті були проаналізовані найчастіші відношення та значення італійських прийменників, то в подальшому можна зосередитися на їх винятковому вживанні та виокремити їх класифікацію.

Література:

1. Алексієнко, Л. А. (2014). *Морфологія сучасної української мови: навч. посібник*. Київ.
2. Вихованець, І. Р. (1988). *Частини мови в семантико-граматичному аспекті*. Київ: Наукова думка.
3. Жовтобрюх, М. А. (1972). *Курс сучасної української літературної мови*. Київ: Вища школа.
4. Загнітко, А. П. (2007). *Прийменники у структурі тексту: первинні і вторинні вияви*. Донецьк: ДонНУ, 120–131.
5. Загнітко, А. П. (2018). *Мовносоціумний простір прийменника: дискурсивні практики. Лінгвістичні студії*, (35), 14–39. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/lingst_2018_35_4
6. Nocchi, S., & Tartaglione, R. (2006). *Grammatica avanzata della lingua italiana*. Firenze: Alma Edizioni.

References:

1. Aleksienko, L. A. (2014). *Morfologiya suchasnoyi ukrayinskoyi movy: navch. posibnyk* [Morphology of the modern Ukrainian language: A textbook]. Kyiv.
2. Vykhovanets, I. R. (1988). *Chastyny movy v semantyko-hramatychnomu aspekti* [Parts of speech in the semantic-grammatical aspect]. Kyiv: Naukova Dumka.
3. Zhovtobryukh, M. A. (1972). *Kurs suchasnoyi ukrayinskoyi literaturnoyi movy* [Course of the modern Ukrainian literary language]. Kyiv: Vyscha Shkola.
4. Zagnitko, A. P. (2007). *Pryimennyyky u strukturi tekstu: pervynni i vtoronni vyvavy* [Prepositions in the structure of the text: Primary and secondary manifestations]. Donetsk: DonNU, 120–131.
5. Zagnitko, A. P. (2018). *Movnosotsiumnyy prostir pryimennyka: dyskursyvni praktyky* [Speech-sociological space of the preposition: Discursive practices]. *Linhvistychnyi Studii* [Linguistic Studies], (35), 14-39. Retrieved from http://nbuv.gov.ua/UJRN/lingst_2018_35_4
6. Nocchi, S., & Tartaglione, R. (2006). *Grammatica avanzata della lingua italiana* [Advanced grammar of the Italian language]. Firenze: Alma Edizioni.